

SHRE

VALAPU

BY

C. V. KRISHNA SARMMA

With the kind patronage of

M. R. RAO

B. Rangaswami Naidu Garu

Proprietor

SWAMI VILASA PRESS

ANANTAPUR

1921

శ్రీ

వలపు

చెన్నైలో వ్రాసె. వెంకటకృష్ణశర్మచే

రచియింపబడి

స్వామీవిలాస ప్రాసయిటర్

మ. రా. రా. ౩౨

బి. రంగస్వామినాయుడు గారిచే

వారి స్వలియముద్రాక్షరకాలయంను

ప్రచురింపబడియె

1921.

[All rights reserved]

[Price 0-1-0]

వీ తి క

—:0:—

శ్రీపరమేశ్వరి యనుగ్రహము వల్లను పెద్దల యాశీర్వా
దమువల్లను-యిదివరకు నాచేరచింపఁబడి వెలయుంపఁబడిన
పాత్రములన్నియు భక్తిరససంబంధములగుట, కొందరునామి
త్రులు. మోహసంబధమగుశృంగారరసపద్యములవ్రాయ, నను
బురికొల్పు-“నొకా నొకఁడొకయుఁజలిని వలచి యానెనుసంబో
ధించెప్పినట్లు”గా వ్రాయఁబడినవి-కాన నిందలి లోపము
లఁబాటింపక నారమునుమాత్రము గ్రహించి-యచితముగన
చ్చవేయించి యిచ్చిన యువారభినియగు మ॥ రా॥ రా॥ ౩౩
ది, రంగసామివాయుఁ గారిని జీరకాలము రక్షింపఁజేరక్షిం
చునటు ప్రార్థింప నెల్ల రసననమునున వేడుచున్నాఁడ

ఇట్లు
గ్రంథకి ర్.

కం॥ శ్రీ రమణా యాపదమా

కేరికి రాసక నీవయేలగులయున్

గారణభూతుండు నీడగు

గారణసుతుండు మరుండు కావనచంద్రోశ్రీ

సీ॥ కయఁజూచు మందునాఁడయ తోడిపని యేమి

యనికోపమాన నేమనుట యెట్లు

కాపాడ మందునా కానుటే నిటియంచుఁగినిసి

వేఁచోవ నే మనుటయెట్లు

మన్నింపు మంద నా మన్నించు కేమిటి కనిచా

టన్న నే మనుటయెట్లు

రతిఁదేల్పు మందునా రతిఁగోని న్యాయనిశ్చయ

టనే మనుటయెట్లు

గీ॥ ఇట్లు లెన్నాళ్ళులూరక నీప్సితమును

దెలియఁజేయక వగురింతు, నిక్కుతోచ

దేమిసేయుదు దైవమా, యెట్లులైన

సరియెఁతెలుపుదు సభియకు సనినయమున॥౨॥

సీ॥ మోమునసుధయంచు మోవినిసుధయంచు

బలుకుల సుధయంచుఁజెలుపనిన్ను

ప్రేమించి మోహించి కామించినాడఁను

గడచనెగినములు కనికరమ్ము

నుంతగైననునీపు చూపునట్టలలేదు

మదనుండునారెడ నడయుఁజయ్యె

ఇంకజాగుఁజేసితివేనినా ప్రాణమ్ము

నిలువఁబో వపకీ నిలుచునీకు॥

గీ॥ వీనిమదిసెంచి, దయయుంచి విషమశరని,
 నణచివేయుమ మధల నన్నాననిచ్చి,
 ప్రాణదాన మొనర్చిన భాగ్యమబ్బు,
 నామబ్రహ్మకల్ల నిజముగ నీదియగును ౩.

కం॥ కన్నులు తెరిచిననీవే!
 కన్నులు మూసిననునీవె కనబడుదువునా!
 యన్నుల మిన్నాదయనీ!
 కన్నుడు కలుగునొ కృతార్థ డెపుడౌదుకోకోర.

గీ॥ బలిమి జలిమిలేడు ప్రాప్తించుటలె, నీకు!
 గరుణవచ్చు దనుకఁగమలనేత్ర!
 మచ్చరమ్ములేగు మనచికి యనివిని!
 నావొలేవొనీవు నాగవేణి॥౪॥

కం॥ పలచుటచే నినురమణీ!
 పలరాజున కగ్గహన తాడను నాదొ!
 పలవంతదీర్చికావఁగ!
 పలయును దయఁదలంచి బాలవడిజాగేలా॥౫॥

కం॥ ముమ్మాటికి నినువేడెద!
 నమ్ముమునమ్మంగవచ్చు నాతోడుమనీ!
 కెమ్మావితోడు మరియా!
 కమ్మనివిలుకానితోడు కదియవె కలికీ॥౬॥

కం॥ రావే మొద్దులగుమ్మా!
 రావే బంగారుబొమ్మ రతనఁపు సొమ్మా!
 రావే తీవధనమ్మా!
 రావేరతిసేలుకొమ్మ, రతిదయనిమ్మా॥౭॥

- కం॥ ముద్దీయ యెంతగవేడినః
 వద్దకురాఁదలఁపవైతి పలరాజేమో
 తద్దయుఁగారిం చెడునను
 ముద్దయినా నివ్వరాదె మ్రొక్కదనీకు॥౯.
- కం॥ నీవే గతియనినెమ్మది
 భావించిన నన్ను నీటఁబడిచచ్చెడిలా
 గీవే నొసరించుటలెం
 తేవింతగనున్న దియ్యదియె శాశ్వతమా॥౧౦.
- కం॥ నెయ్యారు లడుగ నేమియుఁ
 దియ్యని యథరంబునొకటి తెరవాయమ్మా
 అయ్యగిగో వదివేలని
 తియ్యని 'బు కానివేధఁదీరిచి కొందు॥౧౧.
- కం॥ నీనవ్వుల నకులుకుల
 నీనడకలనీదువగల నీపలుకులతీ
 రేనన్నీగతి ఁజేసిన
 వోనామకాననీ వయోమఁగవలయు॥౧౨.
- గీ॥ ఎంతవేడి గాని నాయీప్పితమును
 దీర్పఁదలఁచి యకున్నావు తెరవమిన్న
 ఇంతకతినము నీవంటి యింతికుంట
 చిత్రముగఁదోచె గతమునేఁజెప్పఁజాల॥౧౩.
- గీ॥ అట్టులేయోజనను నేయునప్పుడతివ
 తెలియఁగాన మ్యో నీయెదళిలయటంచు
 గారణంబేమ నందువా కలతెరంగు
 వినుముపెనుగొండ లటనిలచి నవిఁకాద॥౧౪.

కెం|| చినవేనాఁగు పలుకును|

గనవే సారస్యమెంత కలదోదానక|

మనవేనుఖముగ, ననుర|

చూనవే కొమ్మనవె కమ్మనా కమ్మవిక||౧౩|

కెం|| అఁగితుఁడనొ, వినీతుఁడ|

నఁగి నొ, తెలియంగనయ్యె నతివారీకుక|

సవి నయమునఁ జార్చించెద|

భవనీయక టాక్షామింత పరుపవెన్నా||౧౪||

గీ|| దిక్కినన న నిన్నాళ్ళు ప్రిపట్టె|

బట్టెగా నాయమేనాదు గుట్టెరింగి|

రట్ట సేయక కరుణనా చెట్టబట్టు|

పట్టకొమ్మన్ననీకాళ్ళు పట్టకొందు||౧౫||

కెం|| ముద్దోముద్దో యనినే|

ముద్దియ పలవించుచుండ ముద్దియ్యసయో|

ముద్దాపగ్గాముద్దా|

కెద్దానుఖమిట్టోనర్పగా గుడ్డమెకా||౧౬||

కెం|| నామనకెకి ఁదులేలే|

దామానిని, దండమిడెద, దానునిశప్పుక|

నీమదిమంచకు మిఁకనై|

నామనుతెరి వానతిమ్మ నాకీవుడయక||౧౭||

కెం|| రాలవులేముత్తియములు|

రాలవులే రతనములును రమణీమణినీ|

కీలకమ్మఁదెలియఁబలికిన|

రాలినసొక వేళనీవ బ్రదుకుదు నీరులక||౧౮||

కం॥ ప్రాయఁపుటింతిని కదెనీ।
 వేయనువున నొంటిఁగడుపు నేదినములనీ।
 ప్రాయముకాశ్వత మాటవే।
 పోయిన పిదకేమినుఖము బొందఁగవే॥౧౨.

గీ॥ పుట్టినట్టులె యుండియుఁబువ్వఁబోడి।
 సోయ గమ్మనఁజక్కని చుక్కపీపు।
 పెట్టఁగినట్టి భూషణుపెట్టుచిసె।
 నెట్టఁబొందునొ నుండరియెవరికెరుక॥౧౩

కం॥ వెన్నెల రాత్రులు మరిచతి।
 యన్నకొ ప్రబలెడి దినం. లోకప్రాణం
 బన్నియు సమకూరినాటల్।
 చన్నెయొంటిరిగఁబడి క్రమఁడ నుముఖే॥౧౪.

కం॥ ప్రార్థము కాబోలును।
 నారీలేకున్న నెమట ననవిల్చినిసం।
 చారమునఁగెనీ మెలనెడి।
 వారలఁజూచుచును కేయకబడియుండు వెలుల్॥౧౫.

కం॥ యేయనువున ననునొంచెద।
 నాయనువున నీవువెతల నందెదుకానక॥
 నాథును రంటఁగినీయకు।
 నీయగచ్చాటేనునాద నేక నెలంఠా॥౧౬.

శ్రీ అఖిలజీవుల కాధాన్ మైనయట్టి
 యన్న మేనేడు హితవు కాదయ్యెనన్న!
 వితరమయ్యెది సరిపడునింతమిద!
 నింతగా జంపు మతయు నెరుకపడును ౧౬.

కం॥ నే నేనీవను కొనుకపు!
 దేవామయవృత్తి గెదినానై!
 నా సనెటు కనుగొనానా!
 పెరిగెనాచువాడెప్పటికొక్కే ౧౭.

కం॥ మనుసేనుండి విని
 వనితాకన రోమవీర్య యనుదీని
 గొనువాలుఁ గూడనన్నుఁ గోరి తెరు కుమి||౧౮

కం॥ మరుఁడును వాలనిలగ
 బురువడినను నొంచుటెల్ల నొకయెత్తెని!
 కిరపగు మర్మ మొకటై!
 కరముభగము నయ్యెదలె మఁగానోటాఁ గా ౧౯

క॥ వ్రాణమే పోవనున్నపుడేణనయస!
 మానముకెవ్వఁడాశించు మనవినుము!
 నేను నేగాను నిజముగ నేనుమరుని. ||
 చేతికొప్పు నతఁడేమి చేయు నొకఁకకరిం.

౬౦ ఇంతీయొకగతివీచను।

బిరిని నంటితినిగాద పరికింపుమను।

మొంతయ నెరిగిలియెంగితె।

ఁంతమువలదేలి ననుమ భావజాకేళి॥౩౦.

౬౦। బుగరపు ముద్దంతయి।

చెలువారుచినిచ్చెనింకచెలఁగుచునీవే।

వలెననియిద్దొసఁగినచో।

గలిగెను నుచిట్టివనుచుఁగలకాబలుక॥౩౧.

గీ॥ రెండుచక్రములను రెండుచేతులకిచ్చి।

చక్రమొకటిపట్టి చక్రికన్న।

మిన్నచోనావు నన్నుసాహనురాల।

చమ్ముల చక్రమ్ములమ్ములశ్చే॥౩౩.

కం॥ బలివిద సుకలకొలికి।

పలుకుల చెలి నేలునలుక పంచికనుక।

గలకాలముఁ గంగళ।

ముల్కైపులగళను జేర్చి ముక్కు మటంచుక॥౩౪।

౪౪ శి జెయక

అనుచు

—: సా ర ము :—

—

చం॥ తలఁపఁగు లాంగనారతి సుఖద్రవ
మేమి నుభవ బు వేళ్యతో ।
గలయుట ద్రవ్యహానికిని గాత్రమింతయ ।
సంజి గొండఁజుం ।
తులయెడఁబొందులన్ననతి దూష్యమగు ।
అహయత్న లభ్యతక ।
దలకొనునశ్యభ మల రతంబెరతంబ ।
జగన్నుతంబుగక । చంద్రుడ ।

కం॥ మంగళకర, సిరిసర, శీర్షి ।
రంగా, బీ. రంగసామి రహి నాశ్యమునక ।
రంగా కంగాగమదో ।
సంగలవన్నించి, నిన్నుసన్నుతిశతకాశీ ।

చం॥ తిరుపతి వేంకటేశ్వరులె దిక్కినమ్మి ।
భజించు పుణ్యదేశ ।
దిరుపతివేంకటేశ కవిధీరులవాస్త ।
యజించు ధన్యదేశ !
హరిహరధాతలేమరక యక్కర ।
శేషగదంబగొల్తురా ।
వల్లభుని మన్ననకు వచ్చినవాడను ।
శేషగదంబగొల్తురా ।

—ప్రకటన—

శ్రీచాడేశ్వరులు (సంవత్సర చరిత్ర--పద్య కావ్యము)
చెల రు. 0—8—0

శ్రీచాడమాంబ (ఖడ్గములు, దండకములు)
రు. 0—1—0

శ్రీకృష్ణమాతరు (చాలికలకు ముఖ్యము)
రు. 0—0—0

శ్రీవేంకటకృష్ణుడు (భక్తి-సపద్యములు)
రు. 0—8—0

శ్రీ-కలపు (శృంగారపద్యములు) రు. 0—1—0

వలయుచారు: —మః కాశ్రికై శ్చే కొత్త పల్లె-సంజాం
డప్పగారు పెన్ననరు అంతపురం
(అనివ్రాయుచున్నాము)

నోటు: —పైపాత్తములన్నియు నొకేతూరి కొనువారలకు
రు. 1—0—0 ముద్రామే:—

అంధ్రభాషాభిమానులారా?

ఇతను కొన్ని వాఙ్మయములు తయారైనవి ముద్రించవలసి
యొన్నవి అందఱును శక్తివంచనలేక ధన సహాయముచేసి
పాత్తములన్నియు తెలుపడం నట్లానర్పి పుణ్యమును గీర్తిని
కొండేల్చుకొని యున్నామైతరా.

మన్నవకు వచ్చినవాడను.

చిడకాశ్రికై

10936

